

ORDIN Nr. 153*)

din 27 iunie 2006

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controlul bolii de Newcastle (pseudopesta aviară)

Publicat în: Baza de date "EUROLEX"

*) Notă:

Text realizat la G&G CONSULTING, Departamentul juridic (D.A.)

Cuprinde modificările prevăzute în:

[O. Nr. 7/12.02.2010](#) Publicat în M.Of. Nr. 119/23.02.2010

Văzând Referatul de aprobare nr. 24.277 din 19 iunie 2006, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile [art. 10](#) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul [art. 3](#) alin. (3) și al [art. 4](#) alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1 - Se aprobă Norma sanitară veterinară privind controlul bolii de Newcastle (pseudopesta aviară), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2 - Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3 - La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă [Ordinul](#) ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 312/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de profilaxie, supraveghere și combatere a bolii de Newcastle, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 5 octombrie 2001.

Art. 4 - Prezentul ordin transpune Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladiei de Newcastle, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 260 din 5 septembrie 1992, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.

Art. 5 - Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 10 zile de la publicare.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare

și pentru Siguranța Alimentelor,

Marian Avram

Anexă*)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ

PRIVIND CONTROLUL BOLII DE NEWCASTLE (PSEUDOPESTA AVIARĂ)

Art. 1 - (1) Fără a aduce atingere prevederilor care guvernează comerțul intracomunitar, prezenta normă sanitară veterinară definește măsurile de control care se aplică în cazul apariției unui focar al bolii de Newcastle la:

a) păsări domestice;

b) porumbei voiajori;

c) alte păsări ținute în captivitate.

(2) Prezenta normă sanitară veterinară nu se aplică atunci când boala de Newcastle a fost diagnosticată la păsările sălbatice care trăiesc în libertate. Totuși, în acest caz, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană despre orice măsuri a întreprins.

Art. 2 - (1) În scopul prezentei norme sanitare veterinare se aplică, după caz, definițiile prevăzute la [art. 2](#) al Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de păsări și ouă de incubație, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 474/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2002, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/539/CEE.

(2) De asemenea se aplică următoarele definiții:

a) păsări infectate înseamnă orice păsări:

(i) la care s-a confirmat oficial diagnosticul de boală de Newcastle pe baza unui control efectuat de un laborator aprobat;

(ii) în cazul focarelor secundare sau ulterioare în care sunt prezente semnele clinice sau leziunile post-mortem constante ale bolii de Newcastle;

b) păsări suspecte de a fi infectate înseamnă orice pasăre care prezintă astfel de semne clinice sau leziuni post-mortem ce pot face să fie suspectată prezența bolii de Newcastle;

c) păsări suspecte de a fi contaminate înseamnă orice pasăre care se poate să fi fost expusă direct sau indirect la contactul cu virusul bolii de Newcastle;

d) deșeuri alimentare înseamnă deșeuri provenite de la bucătării, restaurante sau, când este cazul, de la industrii care utilizează carne;

e) autoritate competentă înseamnă autoritatea competentă în sensul [art. 2](#) alin. (6) al Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune în legislația națională Directiva 90/425/CEE;

f) medic veterinar oficial înseamnă medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă;

g) porumbel voiajor înseamnă orice porumbel transportat sau destinat transportării de la volieră pentru a fi eliberat și a zbura liber înapoi la volieră sau la oricare altă destinație;

h) volieră înseamnă orice unitate funcțională care este utilizată pentru ținerea sau creșterea porumbeilor voiajori.

Art. 3 - Orice suspiciune a prezenței bolii de Newcastle trebuie să fie notificată imediat autorității competente.

Art. 4 - (1) Atunci când păsările dintr-o exploatație sunt suspecte de a fi infectate sau contaminate cu boala de Newcastle, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că medicul veterinar oficial activează toate aranjamentele necesare investigației oficiale pentru a confirma sau exclude prezența bolii și, în special, că prelevează sau a prelevat probele necesare pentru examenul de laborator.

(2) Imediat ce suspiciunea de boală este notificată, autoritatea competentă pune exploatația sub supraveghere oficială și solicită în special ca:

a) să fie ținute evidențe ale tuturor categoriilor de păsări din exploatație, în privința fiecărei categorii, numărul de păsări care au murit, care prezintă semne clinice și care nu prezintă semne clinice. Evidența trebuie să fie actualizată pentru a include păsările care au ieșit din ouă și cele care au murit în perioada în care există suspiciunea. Datele și evidențele trebuie să fie păstrate actuale și să fie elaborate la cerere, și pot fi controlate la fiecare vizită;

b) toate păsările din exploatație sunt ținute în spațiile de cazare sau în alte spații unde pot fi izolate fără a avea contact cu alte păsări;

c) nici o pasăre să nu intre sau să părăsească exploatația;

d) toate mișcările de persoane, alte animale sau vehicule către sau din exploatație, de carne sau carcase de pasăre, sau de hrană pentru animale, unelte, deșeuri, gunoi de grajd, gunoi sau orice este probabil să transmită boala de Newcastle trebuie să fie supuse autorizării de către autoritatea competentă;

e) nici un ou să nu părăsească exploatația, cu excepția celor care sunt trimise direct către o întreprindere aprobată pentru fabricarea și/sau prelucrarea produselor din ouă conform [art. 6](#) alin. (1) al Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 26 noiembrie 2002, ce transpune în legislația națională Directiva 89/437/CEE, și transportate cu o autorizare care a fost acordată de către autoritatea veterinară competentă. O astfel de autorizare trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară;

f) să fie instalate mijloace corespunzătoare de dezinfecție la intrările și ieșirile exploatației și ale clădirilor care adăpostesc păsări;

g) să fie efectuată o anchetă epidemiologică în conformitate cu art. 7.

(3) Până la intrarea în vigoare a măsurilor oficiale prevăzute la alin. (2), proprietarul sau deținătorul oricăror păsări la care este suspiciunată boala trebuie să ia toate măsurile pentru a asigura conformitatea cu alin. (2), cu excepția lit. g) al acestuia.

(4) Autoritatea competentă poate aplica oricare din măsurile prevăzute la alin. (2) altor exploatații dacă localizarea, organizarea sau contactul acestora cu exploatația în care este suspiciunată boala, constituie motive pentru a suspecta o posibilă contaminare.

(5) Măsurile la care s-a făcut referire la alin. (1) și (2) nu trebuie să fie retrase până când suspiciunea de boală de Newcastle nu a fost exclusă de către medicul veterinar oficial.

Art. 5 - (1) Odată ce prezența bolii de Newcastle a fost confirmată oficial într-o exploatație, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor solicită, suplimentar măsurilor prevăzute la art. 4 alin. (2), să fie întreprinse următoarele măsuri:

a) toate păsările din exploatație seucid pe loc fără întârziere. Păsările care au murit sau au fost ucise, precum și toate ouăle sunt distruse. Aceste operațiuni se efectuează astfel încât să reducă la minim riscul răspândirii bolii;

b) orice material sau deșeu, cum ar fi: furajele, așternutul sau gunoiul de grajd susceptibil de a fi contaminat, este distrus sau tratat în mod corespunzător. Acest tratament, efectuat în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial, trebuie să asigure distrugerea virusului bolii de Newcastle;

c) atunci când păsările domestice dintr-o exploatație au fost sacrificate în cursul perioadei probabile de incubație a bolii, carnea provenită de la aceste păsări este, oriunde este posibil, identificată și distrusă;

d) ouăle de incubație livrate sau transferate din exploatație în cursul perioadei probabile de incubație sunt identificate și distruse; puii care au ieșit deja din aceste ouă sunt plasați sub supraveghere oficială, iar ouăle de consum, ouate în timpul perioadei probabile de incubație a bolii, care au fost transferate din exploatație sunt, oriunde este posibil, identificate și distruse, cu excepția celor care au fost anterior dezinfectate în mod corespunzător;

e) după efectuarea operațiunilor prezentate la lit. a) și b), spațiile folosite pentru cazarea păsărilor, împrejurimile lor, vehiculele utilizate pentru transport și toate echipamentele posibil să fie contaminate sunt curățate și dezinfectate în conformitate cu prevederile art. 11;

f) nici o pasăre nu este reintrodusă în exploatație decât după cel puțin 21 de zile de la terminarea acțiunilor prevăzute la lit. e);

g) este efectuată o anchetă epidemiologică în conformitate cu art. 7.

(2) Autoritatea competentă poate extinde măsurile prevăzute la alin. (1) la alte exploatații învecinate dacă localizarea, configurația lor sau contactul cu exploatația în care boala a fost confirmată oferă suficiente motive pentru a suspeciona posibila contaminare.

(3) Atunci când într-un efectiv de păsări care nu prezintă semne clinice ale bolii de Newcastle a fost izolată o tulpină a virusului acestei boli cu un indice de patogenitate pe cale intracerebrală cuprins între 0,7 și 1,2 și s-a demonstrat de către laboratorul comunitar de referință la care se referă art. 15, că virusul izolat derivă dintr-un vaccin viu atenuat împotriva bolii de Newcastle, autoritatea competentă poate acorda o derogare de la cerințele alin. (1) lit. a), b), c), d), e) și f), cu condiția ca exploatația respectivă să fie supusă supravegherii oficiale timp de 30 de zile, și solicită în special ca:

(i) să fie aplicate dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. a), b), d), e) și f);

(ii) nici o pasăre să nu iasă din exploatație, cu excepția celor transportate direct la abatorul desemnat de autoritatea competentă.

(4) Autoritatea competentă responsabilă de acest abator trebuie să fie informată despre intenția expedierii păsărilor pentru sacrificare și imediat ce păsările au sosit în abator ele vor fi ținute și sacrificate separat de celelalte păsări.

(5) Carnea proaspătă provenită de la păsările la care s-a făcut referire în alin. (3) al prezentului articol trebuie să poarte marca de sănătate prevăzută de [art. 5](#) alin. (1) al Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 9 octombrie 2002, ce transpune în legislația națională Directiva 91/494/CEE.

Art. 6 - În cazul în care exploatațiile sunt constituite din două sau mai multe efective separate, autoritatea competentă, în conformitate cu condițiile stabilite de Comisia Europeană, poate acorda o derogare de la cerințele art. 5 alin. (1). Această derogare se acordă numai pentru efectivele sănătoase din exploatația infectată, cu condiția ca medicul veterinar oficial să confirme că operațiunile sunt astfel efectuate în exploatație, încât efectivele sunt complet separate în ceea ce privește cazarea, creșterea și hrănirea, astfel încât virusul să nu poată difuza de la un efectiv la altul.

Art. 7 - (1) Ancheta epidemiologică trebuie să aibă în vedere:

(i) durata de timp în care boala de Newcastle poate să fi existat în exploatație sau volieră;

(ii) originea posibilă a bolii de Newcastle în exploatație sau în volieră și identificarea altor exploatații sau voliere în care există păsări domestice, porumbei sau alte păsări ținute în captivitate, care s-ar putea infecta din aceeași sursă;

(iii) mișcarea persoanelor, păsărilor domestice, porumbeilor sau a altor păsări ținute în captivitate sau a altor animale, a vehiculelor, ouălor, cărnii și carcaselor și a oricăror unelte sau materiale care este posibil să fi transportat virusul bolii de Newcastle către sau din exploatația sau voliera în cauză.

(2) Pentru a asigura coordonarea tuturor măsurilor necesare pentru a asigura eradicarea bolii de Newcastle cât mai repede posibil și în scopul efectuării anchetei epidemiologice, trebuie să se înființeze o unitate de criză.

Art. 8 - (1) Atunci când medicul veterinar oficial are motive să suspecteze că păsările domestice din orice exploatație ar putea fi contaminate ca rezultat al mișcărilor de persoane, animale, vehicule sau în orice alt mod, acea exploatație trebuie să fie plasată sub control oficial în conformitate cu prevederile alin. (2).

(2) Scopul controlului oficial este de a detecta imediat orice suspiciune de boală de Newcastle, de a face recensământul păsărilor și de a monitoriza mișcărilor lor și, dacă este necesar, de a lua măsurile prevăzute la alin. (3).

(3) Atunci când o exploatație este supusă controlului oficial în condițiile alin. (1) și (2), autoritatea competentă interzice orice transfer de păsări din exploatație cu excepția transportului direct spre un abator sub supervizare oficială, în scopul tăierii imediate. Înaintea acordării unei astfel de autorizații, medicul veterinar oficial efectuează un examen clinic al tuturor păsărilor pentru a exclude prezența în exploatație a bolii de Newcastle. Restricțiile de transfer la care se face referire în acest articol trebuie să fie impuse pentru o perioadă de 21 de zile de la ultima dată a posibilei contaminări; totuși aceste restricții trebuie să se aplice pentru o perioadă de cel puțin 7 zile.

(4) Atunci când se consideră că este posibil, autoritatea competentă poate limita măsurile prevăzute în acest articol la o parte a exploatației și la păsările din aceasta, cu condiția ca păsările să fi fost cazate, crescute și furajate complet separat, de către personal separat.

(5) Atunci când medicul veterinar oficial are motive să suspecteze că porumbeii voiajori sau orice volieră de porumbei este contaminată cu virusul bolii de Newcastle, trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru punerea sub restricție a volierei, inclusiv interzicerea tuturor mișcărilor porumbeilor voiajori în afara volierei pentru o perioadă de 21 de zile.

Art. 9 - (1) Odată ce diagnosticul de boală de Newcastle a fost confirmat oficial la păsările domestice, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor instituie în jurul exploatației infectate o zonă de protecție cu o rază de cel puțin 3 km, care este inclusă într-o zonă de supraveghere cu o rază de cel puțin 10 km. La instituirea acestor zone se va ține seama de factorii geografici, administrativi, ecologici și epidemiologici legați de boala de Newcastle și de posibilitățile de monitorizare.

(2) Măsurile aplicate în zona de protecție includ:

- a) identificarea tuturor exploatațiilor din zonă care dețin păsări domestice;
- b) inspecții periodice la toate exploatațiile din zonă care dețin păsări, examinarea clinică a acestor păsări, iar dacă este necesar, recoltarea de probe pentru examen de laborator; trebuie să se țină o evidență strictă a inspecțiilor și a constatărilor făcute;
- c) ținerea tuturor păsărilor în spații de cazare sau adăposturi unde să poată fi izolate;
- d) utilizarea de mijloace de dezinfecție corespunzătoare la intrarea și ieșirea din exploatație;
- e) controlul mișcării persoanelor care manipulează păsări, carcase de pasăre și ouă și al vehiculelor cu care se transportă păsările, carcacele și ouăle în interiorul zonei; în general, transportul păsărilor este interzis, cu excepția tranzitului pe autostrăzi sau pe calea ferată;
- f) interzicerea transferului de păsări și de ouă de incubat din exploatația de origine, cu excepția celui autorizat de autoritatea competentă, astfel:
 - (i) pentru păsările care vor fi tăiate imediat într-un abator, de preferință localizat în zona infectată, sau, dacă acest lucru nu este posibil, într-un abator desemnat de autoritatea competentă și situat în afara zonei infectate; carnea păsărilor trebuie să poarte marca de sănătate prevăzută de [art. 5](#) alin. (1) al Normei sanitare veterinare aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 91/494/CEE.

(ii) pentru puii de o zi și puicuțele înainte de ouat, destinate unei exploatații aflate în zona de supraveghere, supusă unui control sanitar veterinar, în care nu se mai găsesc alte păsări; totuși, atunci când nu se poate asigura transportul puilor de o zi sau a puicuțelor înainte de ouat într-o exploatație situată în cadrul zonei de supraveghere, se autorizează transportul acestora către o exploatație situată în afara zonei de supraveghere, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene. Respectiva exploatație trebuie să fie pusă sub control oficial, în conformitate cu art. 8 alin. (2);

(iii) pentru ouăle de incubație destinate unei stații de incubație desemnate de autoritatea competentă; înaintea expedierii, ouăle și ambalajele lor trebuie să fie dezinfectate.

Mișcările permise la care se referă lit. f) sunt executate direct, sub control oficial. Acestea sunt autorizate numai după ce medicul veterinar oficial a efectuat o inspecție a exploatației privind starea de sănătate. Mijloacele de transport sunt curățate și dezinfectate înainte și după utilizare.

g) interzicerea îndepărtării sau împrăstierii așternutului utilizat sau al dejecțiilor fără autorizare;

h) interzicerea târgurilor, piețelor, expozițiilor sau altor forme de aglomerări de păsări domestice sau de alte păsări.

(3) Măsurile aplicate în zona de protecție se mențin cel puțin 21 de zile de la efectuarea operațiunilor de curățare și dezinfecție preliminară în exploatația infectată, în conformitate cu art. 11; după această perioadă zona de protecție este inclusă în zona de supraveghere.

(4) Măsurile aplicate în zona de supraveghere includ:

a) identificarea tuturor exploatațiilor din zonă care dețin păsări domestice;

b) controlul mișcărilor păsărilor și ouălor de incubație din interiorul zonei;

c) interzicerea mișcării păsărilor domestice în afara zonei pe parcursul primelor 15 zile, cu excepția mișcării direct către un abator desemnat de autoritatea competentă, situat în afara zonei de supraveghere; marca specială de sănătate prevăzută de [art. 5](#) alin. (1) al Normei sanitare veterinare aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 91/494/CEE, trebuie să fie aplicată pentru această carne de pasăre;

d) interzicerea mișcării ouălor de incubat în afara zonei de supraveghere, cu excepția celor destinate unei stații de incubație desemnate de autoritatea competentă; înainte de expediere ouăle și ambalajele lor trebuie să fie dezinfectate;

e) interzicerea circulației așternutului utilizat și dejecțiilor în afara zonei de supraveghere;

f) interzicerea târgurilor, piețelor, expozițiilor și a altor aglomerări de păsări domestice sau de alte păsări;

g) fără a încălca prevederile lit. a) și b), se interzice transportul păsărilor, cu excepția tranzitului pe autostrăzi sau pe calea ferată.

(5) Măsurile care se aplică în zona de supraveghere se mențin cel puțin 30 de zile de la efectuarea operațiunilor de curățare și dezinfecție în exploatarea infectată, în conformitate cu art. 11.

(6) Atunci când zonele sunt situate pe teritoriul României și a unui stat membru al Uniunii Europene, autoritățile competente ale statelor implicate trebuie să coopereze pentru stabilirea zonelor descrise la alin. (1) al prezentului articol. Totuși, dacă este necesar, zona de protecție și zona de supraveghere trebuie să fie stabilite prin procedură comunitară.

(7) Atunci când ancheta epidemiologică menționată la art. 7 confirmă că focarul este datorat unei infecții pentru care nu există dovezi de răspândire laterală a acesteia, mărimea și durata zonelor de protecție și supraveghere poate fi redusă, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

Art. 10 - (1) Autoritatea competentă ia toate măsurile care îi permit să urmărească mișcarea ouălor, păsărilor domestice și a altor păsări ținute în captivitate.

(2) Proprietarul sau deținătorul păsărilor domestice și/sau al porumbeilor voiajori și/sau al păsărilor ținute în captivitate este obligat să prezinte autorității competente, la solicitarea acesteia, informații cu privire la păsările domestice și la ouăle care au intrat sau care au ieșit din exploatarea sa, precum și despre concursurile sau expozițiile la care au participat porumbeii voiajori;

(3) Persoanele fizice și juridice implicate în transportul sau comercializarea păsărilor domestice, ouălor, porumbeilor voiajori sau a păsărilor ținute în captivitate sunt obligate să prezinte autorității competente informații cu privire la circulația păsărilor domestice, ouălor, porumbeilor voiajori și a păsărilor ținute în captivitate, pe care le-au transportat sau le-au comercializat, și să furnizeze toate detaliile cu privire la aceste informații.

Art. 11 - (1) Dezinfectantele care se vor utiliza și concentrațiile lor trebuie să fie cele aprobate de către autoritatea competentă.

(2) Operațiunile de curățare și dezinfecție sunt efectuate sub supraveghere oficială, în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial și cu procedura de igienizare și dezinfectare a unei exploatarea infectate, așa cum sunt prevăzute de anexa nr. 2.

Art. 12 - Recoltarea probelor și testele de laborator pentru detectarea prezenței virusului bolii de Newcastle, sunt efectuate în conformitate cu anexa nr. 3.

Art. 13 - Autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru informarea persoanelor stabilite în zona de protecție și supraveghere despre restricțiile impuse și face toate demersurile pentru a asigura implementarea măsurilor în cauză.

Art. 14 - (1) Autoritatea competentă desemnează:

a) Laboratorul de referință pentru boala de Newcastle funcționează în cadrul Laboratorului de virusologie din cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală, ale cărui facilități și personal specializat trebuie să permită oricând tipizarea completă antigenică și biologică a virusului bolii de Newcastle și care confirmă rezultatele laboratoarelor sanitar-veterinare și

pentru siguranța alimentelor județene și al municipiului București și care testează reactivii utilizați de aceste laboratoare;

b) Institutul național pentru verificarea calității și valabilității vaccinurilor permise pentru uz profilactic în România, este Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar (I.C.P.B.M.V.), în care sunt testați reactivii utilizați de laboratoarele județene și în care vaccinurile aprobate pentru utilizare profilactică în România, stocate pentru utilizare de urgență, pot fi testate din punct de vedere al eficacității și purității.

(2) Laboratoarele naționale menționate la alin. (1) răspund de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic, de utilizarea reactivilor și de testarea vaccinurilor.

(3) Laboratoarele naționale menționate la alin. (1) răspund de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic stabilite de fiecare laborator pentru diagnosticul bolii de Newcastle în România. În acest scop:

a) pot furniza laboratoarelor naționale reactivi pentru diagnostic;

b) controlează calitatea tuturor reactivilor utilizați în România pentru diagnostic;

c) organizează periodic teste comparative;

d) conservă izolatele virusului bolii de Newcastle provenite de la cazurile confirmate pe teritoriul României;

e) confirmă rezultatele pozitive obținute în laboratoarele sanitare veterinare de stat pentru diagnostic.

(4) Laboratoarele naționale menționate la alin. (1) cooperează cu laboratorul comunitar de referință prevăzut la anexa nr. 5 la prezenta normă sanitară veterinară. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor actualizează lista laboratoarelor naționale și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.

Art. 15 - Laboratorul Comunitar de Referință pentru boala de Newcastle este menționat în anexa nr. 5.

Art. 16 - (1) Vaccinarea împotriva bolii de Newcastle cu vaccinuri autorizate de autoritatea competentă, poate fi folosită în scop profilactic sau pentru suplimentarea măsurilor de control luate în situația apariției bolii.

(2) Singurele vaccinuri permise pentru utilizare în România sunt cele care au primit autorizarea de comercializare din partea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Alte criterii pentru utilizarea vaccinurilor împotriva bolii de Newcastle pot fi stabilite în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

Art. 17 - (1) Dacă pe teritoriul României se efectuează vaccinarea profilactică sau de necesitate contra bolii de Newcastle, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru

Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene despre aceasta.

(2) Informațiile date în conformitate cu alin. (1) trebuie să specifice:

- a) caracteristicile și compoziția vaccinurilor care se vor utiliza;
- b) procedurile pentru supravegherea distribuției, depozitării și folosirii vaccinurilor;
- c) speciile și categoriile de păsări domestice care vor fi supuse vaccinării;
- d) zonele în care vaccinarea poate sau trebuie să fie efectuată;
- e) motivele pentru care este efectuată vaccinarea.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate dispune instituirea unui program de vaccinare pentru porumbeii voiajori. Atunci când este cazul trebuie să notifice acest lucru Comisiei Europene. Fără a aduce prejudicii unui astfel de program, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că organizatorii concursurilor și expozițiilor iau toate măsurile necesare pentru ca numai porumbeii voiajori care au fost vaccinați contra bolii de Newcastle să fie admiși la concursuri și expoziții.

Art. 18 - (1) Atunci când boala de Newcastle este confirmată, autoritatea competentă trebuie să fie capabilă, pentru a suplimenta măsurile de control prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară, să specifice zona și perioada în care vaccinarea sistematică (de urgență) a speciilor desemnate de păsări domestice este efectuată sub control oficial. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, dacă aplică vaccinarea de urgență, trebuie să informeze Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene despre situația bolii și programul de vaccinare de urgență.

(2) În situația descrisă la alin. (1) se interzice vaccinarea sau revaccinarea păsărilor domestice din exploatarea supusă restricțiilor la care se face referire la art. 4.

(3) În situația descrisă la alin. (1) se aplică următoarele măsuri:

- a) speciile de păsări receptive la virusul bolii de Newcastle: găina, curca, bibilica, fazanul, prepelița, potârnichea și porumbelul voiajor sunt vaccinate cât mai curând posibil;
- b) toate păsările domestice receptive la virusul bolii de Newcastle, care au ieșit din ouă sau au fost transferate într-o exploatare aflată în zona de vaccinare, trebuie să fie sau să fi fost vaccinate;
- c) pe tot parcursul operațiunii de vaccinare prevăzute la alin. (1) al prezentului articol toate păsările din speciile desemnate, ținute în exploatarea aflate în zona de vaccinare, trebuie să rămână în acestea, cu excepția puilor de o zi transferați într-o exploatare aflată în zona de vaccinare unde sunt vaccinați, și a păsărilor transportate direct către un abator pentru tăiere imediată; dacă abatorul este situat în afara zonei de vaccinare, transferul păsărilor domestice este permis numai după ce medicul veterinar oficial a efectuat inspecția de sănătate a exploatarei;

d) atunci când s-au finalizat acțiunile de vaccinare la care se face referire la lit. a) transferurile în afara zonei de vaccinare pot fi autorizate pentru:

(i) puii de o zi destinați producției de carne, care pot fi transferați într-o exploatație în care vor fi vaccinați; exploatația în cauză trebuie să fie ținută sub supraveghere sanitară veterinară până când păsările care au fost transferate sunt tăiate;

(ii) păsările domestice vaccinate cu mai mult de 21 de zile înainte, și destinate tăierii imediate;

(iii) ouăle de incubație care provin de la păsările de reproducție vaccinate cu cel puțin 21 de zile înainte; ouăle și ambalajele lor trebuie să fie dezinfectate înainte de mișcare.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și d) se aplică pentru o perioadă de 3 luni după încheierea activității de vaccinare prevăzute la alin. (1); măsurile pot fi extinse pentru una sau mai multe perioade suplimentare a câte 3 luni.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. 3 lit. a) și b), autoritatea competentă poate excepta de la vaccinarea sistematică anumite efective care au o valoare științifică specială, cu condiția ca autoritatea competentă să fi luat toate măsurile necesare pentru a asigura protecția sănătății acestora și să le supună unor controale serologice periodice.

Art. 19 - (1) Atunci când porumbeii voiajori sau păsările ținute în captivitate sunt suspecte să fie infectate cu virusul bolii de Newcastle, medicul veterinar oficial începe imediat procedurile oficiale de investigare pentru confirmarea sau notificarea prezenței bolii; el trebuie să recolteze probele corespunzătoare pentru examenul de laborator sau să verifice dacă au fost recoltate.

(2) Cât mai curând de la notificarea suspiciunii, autoritatea competentă pune exploatația sau voliera de porumbei sub supraveghere oficială și dispune ca nici un porumbel sau nici o pasăre ținută în captivitate, precum și nici un material susceptibil de a transmite boala de Newcastle să nu iasă din exploatația sau voliera de porumbei.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) nu sunt suspendate decât atunci când suspiciunea de boală de Newcastle a fost infirmată de către medicul veterinar oficial.

(4) Cât mai curând de la confirmarea oficială a prezenței bolii de Newcastle autoritatea competentă dispune:

a) aplicarea măsurilor de control și eradicare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), e) și f) pentru porumbei voiajori sau păsările ținute în captivitate, infectate cu boala de Newcastle; sau

b) cel puțin interzicerea circulației porumbeilor sau a păsărilor ținute în captivitate în afara volierei sau a exploatației pentru cel puțin 60 de zile de la dispariția semnelor clinice ale bolii de Newcastle;

c) cel puțin distrugerea sau tratarea oricărui material ori deșeu susceptibil de a fi contaminat; tratarea trebuie să garanteze distrugerea virusului bolii de Newcastle prezent și a

tuturor deșeurilor care s-au acumulat pe parcursul perioadei de 60 de zile la care se face referire la lit. b);

d) efectuarea unei anchete epidemiologice în conformitate cu prevederile art. 7.

(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor furnizează Comisiei Europene, în măsura în care îi este solicitat acest lucru pentru aplicarea prevederilor prezentului articol, informații cu privire la situația bolii și la măsurile de control aplicate, în conformitate cu prevederile anexei nr. 6.

Art. 20 - (1) Utilizarea deșeurilor alimentare care provin de la mijloace de transport internațional, cum ar fi vasele, vehiculele terestre sau avioanele, pentru hrănirea păsărilor domestice este interzisă; astfel de deșeuri sunt colectate și distruse sub supervizare oficială.

(2) Utilizarea deșeurilor alimentare, altele decât cele definite la alin. (1), sau a resturilor provenite de la păsările domestice, pot fi autorizate pentru hrănirea păsărilor domestice numai după tratament termic în facilități corespunzătoare, care asigură că virusul bolii de Newcastle este distrus și boala nu este transmisă.

Art. 21 - (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor elaborează un plan de contingență, specificând măsurile naționale care vor fi implementate în eventualitatea apariției unui focar al bolii de Newcastle. Acest plan trebuie să permită accesul la dotări, echipamente, personal și la alte materiale corespunzătoare, necesare pentru eradicarea rapidă și eficientă a focarului de boală. Planul trebuie să indice precis cantitatea de vaccin pe care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor o consideră necesară pentru vaccinarea de urgență.

(2) Criteriile care se aplică la stabilirea acestui plan sunt prevăzute în anexa nr. 7.

(3) Planurile stabilite în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 7 sunt prezentate Comisiei Europene.

Art. 22 - (1) Experții Comisiei Europene, în colaborare cu autoritatea competentă, în măsura în care este necesar pentru a asigura aplicarea uniformă a Directivei 92/66/CEE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară, pot efectua controale la fața locului. Pentru a realiza acest lucru, aceștia pot controla un procentaj reprezentativ al unităților pentru a verifica dacă autoritățile competente controlează ca aceste unități să îndeplinească cerințele prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, când controlul se efectuează pe teritoriul României, acordă experților toată asistența necesară, pentru efectuarea îndatoririlor acestora.

Art. 23 - Fondurile necesare pentru controlul aplicării prezentei norme sanitare veterinare se asigură conform legislației în vigoare.

Art. 24 - Anexele nr. 1 - 7 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

Anexa Nr. 1

la norma sanitară veterinară

AUTORIZAREA SCOATERII OUĂLOR DINTR-O EXPLOATAȚIE SUPUSĂ CONDIȚIILOR PREVĂZUTE LA ART. 4 ALIN. (2) LIT. E) AL PREZENTEI NORME SANITARE VETERINARE

Autorizarea emisă de autoritatea competentă pentru transportul ouălor dintr-o exploatație supusă condițiilor prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. e) al prezentei norme sanitare veterinare către o unitate aprobată pentru fabricarea și procesarea produselor din ouă în conformitate cu prevederile [art. 5](#) alin. (1) al Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 25 noiembrie 2002, ce transpune în legislația națională Directiva 89/437/CEE, numită de aici înainte unitate desemnată, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. pentru a permite îndepărtarea dintr-o exploatație suspectă, ouăle trebuie să fie conforme cu cerințele stabilite de [capitolul IV](#) al anexei la Norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 89/437/CEE și să fie ambalate și expediate direct din exploatația suspectă spre unitatea desemnată; fiecare transport trebuie să fie sigilat înainte de expediere de către medicul veterinar oficial responsabil de exploatația suspectă și să rămână sigilat pe tot parcursul transportului către unitatea desemnată;

2. medicul veterinar oficial responsabil de exploatația suspectă trebuie să informeze autoritatea competentă a unității desemnate despre intenția sa de a expedia ouăle către aceasta;

3. autoritatea competentă responsabilă de unitatea desemnată se asigură că:

a) ouăle la care se face referire la alin. 1 lit. b) vor fi izolate de celelalte ouă din momentul sosirii lor și până la procesarea lor;

b) cojile provenite de la aceste ouă vor fi considerate materii de categoria 1, în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. b) al Normei sanitare veterinare ce stabilește reguli de sănătate cu privire la subprodusele de la animale ce nu sunt destinate consumului uman, aprobată prin [Ordinul](#) ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 723/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 26 noiembrie 2003, ce transpune în legislația națională Regulamentul (CE) 1774/2002 și sunt tratate în conformitate cu cerințele art. 4 al Normei sanitare veterinare respective;

c) ambalajele, vehiculele utilizate pentru transportul ouălor la care s-a făcut referire la alin. 1 lit. b) și toate incintele care au venit în contact cu ouăle trebuie să fie curățate și dezinfectate astfel încât să fie distrus virusul bolii de Newcastle;

d) medicul veterinar oficial responsabil de exploatarea suspectă trebuie să fie informat despre toate transporturile de ouă procesate.

Anexa Nr. 2

la norma sanitară veterinară

PROCEDURA PENTRU CURĂȚAREA ȘI DEZINFECȚIA UNEI EXPLOATAȚII INFECTATE

I. Curățarea și dezinfectia preliminară

a) De îndată ce carcassele de păsări domestice au fost îndepărtate pentru a fi distruse, acele părți ale incintelor în care au fost cazate păsările și orice parte a celorlalte clădiri, terenuri etc. contaminate în cursul sacrificării sau al examenului post-mortem, trebuie să fie pulverizate cu dezinfectantele aprobate pentru a fi utilizate în conformitate cu art. 11.

b) Resturile de țesuturi sau de ouă care ar putea contamina clădirile, terenurile, instrumentele etc. trebuie să fie în întregime colectate și distruse împreună cu carcassele.

c) Dezinfectantul utilizat trebuie să rămână pe suprafețele menționate la lit. a) cel puțin 24 de ore.

II. Curățarea și dezinfectia finală:

a) Grăsimea și murdăria vor fi îndepărtate de pe toate suprafețele prin aplicarea unui agent de degresare și vor fi spălate cu apă.

b) După spălarea descrisă la lit. a) trebuie să se aplice dezinfectant prin aspersare.

c) După 7 zile incintele trebuie să fie tratate cu un agent degresant, clătite cu apă rece, pulverizate cu dezinfectant și clătite din nou cu apă.

d) Așternutul utilizat și gunoiul de grajd trebuie să fie tratate printr-o metodă care să permită distrugerea virusului. Această metodă trebuie să cuprindă una dintre următoarele practici:

(i) incinerarea sau tratamentul cu abur la o temperatură de 70° C;

(ii) îngroparea la o adâncime suficientă pentru a preveni accesul dăunătorilor și al păsărilor sălbatice;

(iii) depozitarea și umezirea (dacă este necesară pentru a favoriza fermentarea), acoperirea pentru a păstra căldura, astfel încât să fie atinsă o temperatură de 20° C, și menținerea lor acoperite timp de 42 de zile pentru a preveni accesul dăunătorilor și al păsărilor sălbatice.

Anexa Nr. 3

la norma sanitară veterinară

METODE DE DIAGNOSTIC PENTRU CONFIRMAREA DIAGNOSTICULUI ȘI PENTRU DIAGNOSTICUL DIFERENȚIAL AL BOLII DE NEWCASTLE

Metodele de izolare și caracterizare a virusului bolii de Newcastle, expuse mai jos, trebuie să fie considerate orientative și ca un minimum de aplicat pentru diagnosticul bolii. Virusul bolii de Newcastle este virusul prototip din familia Paramyxoviridae. La ora actuală se cunosc 9 grupe distincte serologic de paramyxovirusuri aviare, denumite PMV-1 până la PMV-9. Toate tulpinile de virus al bolii de Newcastle sunt clasificate în grupa PMV-1. Pentru necesitățile tehnicilor de diagnostic ce permit confirmarea bolii de Newcastle și pentru diagnosticul diferențial este aplicabilă următoarea definiție:

Prin boala de Newcastle se înțelege infecția păsărilor cauzată de toate tulpinile aviare ale paramyxovirusului 1, având la puii în vârstă de o zi un indice de patogenitate pe cale intracerebrală mai mare de 0,7.

Cap. 1

Eșantionarea și tratamentul probelor

1. Probe: tamponane cloacale sau fecale și tamponane traheale de la păsările bolnave; fecale sau conținut intestinal, țesut cerebral, trahee, pulmoni, ficat, splină și alte organe vizibil afectate provenind de la cadavre proaspete.

2. Prelucrarea probelor:

Organele și țesuturile menționate la pct. 1 pot fi comasate, dar este necesar ca materiile fecale să fie tratate separat. Tamponanele trebuie să fie plasate într-o cantitate de mediu tampon fosfat salin (TFS) cu antibiotice, suficientă pentru a asigura scufundarea totală a acestora. Probele de organe și fecale se vor omogeniza cu ajutorul unui omogenizator închis sau cu un mojar cu nisip steril într-un mediu TFS cu antibiotice până la obținerea unei suspensii de 10 - 20% greutate/volum. Se lasă în repaus suspensia circa două ore la temperatura ambiantă sau

mai mult timp la temperatura de 4° C, apoi se clarifică prin centrifugare (de exemplu, 800 - 1000 rotații/minut, timp de 10 minute).

3. Mediul TFS cu antibiotice

Diferite laboratoare veterinare utilizează cu succes diverse formule de mediu cu antibiotice și laboratorul menționat la anexa nr. 4 este în măsură să ofere recomandări în acest sens. Sunt necesare concentrații mărite de antibiotice pentru eșantioanele de fecale. Este tipic următorul amestec: 10.000 UI/ml penicilină, 10 mg/ml streptomycină, 0,25 mg/ml gentamicină și 5.000 UI/ml micostatin într-o soluție tampon de fosfat salin. Aceste niveluri pot fi până la de 5 ori mai mici pentru țesuturi și tamponate traheale. Pentru controlul clamydiilor este autorizată adăugarea a 50 mg/ml oxitettraciclină. Pe parcursul preparării mediilor TFS cu antibiotice este necesar ca pH-ul să fie controlat după adăugarea antibioticelor și ajustat pentru obținerea unui pH cuprins între 7,0 - 7,4.

Cap. 2

Izolarea virusului

Izolarea virusului pe ouă embrionate de găină

Se inoculează 0,1 - 0,2 ml din supernatantul clarificat în cavitatea alantoidiană a cel puțin 4 ouă embrionate de găină puse la incubat timp de 8 - 10 zile. Ideal ar fi ca aceste ouă să provină de la un efectiv liber de germeni specifici patogeni, dar, dacă nu este posibil, este admisă utilizarea ouălor provenind de la un efectiv recunoscut ca liber de anticorpi contra bolii de Newcastle. Ouăle inoculate sunt incubate la temperatura de 37° C și se efectuează zilnic mirajul. Pe măsură ce embrionii mor ouăle conținând embrioni morți sau muribunzi, precum și toate ouăle rămase după 6 zile de la inoculare vor fi refrigerate la temperatura de 4° C și vor face obiectul unor depistări ale hemaglutininei, plecându-se de la lichidul alantoidian/amniotic. În absența hemaglutinării se va repeta această procedură utilizându-se ca inoculum lichid alantoidian/amniotic nediluat.

În cazul hemaglutinării prezența bacteriilor este exclusă prin cultură. Dacă există bacterii se trec lichidele printr-o membrană filtrantă cu porii de 450 nm, se adaugă un supliment de antibiotice și se inoculează ouăle embrionate după cum este indicat mai sus.

Cap. 3

Diagnosticul diferențial

1. Diferențiere preliminară

Intenția este ca toate virusurile hemaglutinante să fie prezentate laboratorului sanitar veterinar național prezentat la anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară, în scopul identificării complete, al caracterizării și al efectuării testelor de patogenitate. Este important să se pună în practică, cât mai curând posibil, măsurile interimare de luptă contra bolii de Newcastle vizând limitarea propagării virusului, iar laboratoarele sanitare veterinare de stat județene trebuie să fie în măsură să identifice prezența virusului acestei boli. Lichidele hemaglutinante se utilizează într-o reacție de hemaglutinare cum este cea descrisă la cap. 5 și 6. O inhibiție pozitivă, adică de 24 sau mai mult, cu ajutorul unui antiser policlonal specific de virus al bolii de Newcastle, cu un titru de cel puțin 29, va putea servi la identificarea preliminară permițând punerea în practică a măsurilor de control preliminar.

2. Confirmarea identificării

Laboratorul sanitar veterinar național trebuie să efectueze diagnosticul diferențial complet al agenților hemaglutinanți. Confirmarea virusului bolii de Newcastle trebuie să se facă din nou prin reacția de inhibare a hemaglutinării cu antiseruri monospecifice de găină. Pentru toate izolatele pozitive trebuie să se efectueze teste de stabilire a indicelui de patogenitate pe cale intracerebrală stabilite la capitolul 7. Indicii de patogenitate mai mari de 0,7 indică prezența virusului și necesită aplicarea deplină a măsurilor de control. Progresele recente în tipizarea virusului bolii de Newcastle, în special tehnicile care fac apel la anticorpii monoclonali, au permis gruparea tulpinilor și izolatelor. În particular sunt disponibili anticorpi monoclonali specifici ai tulpinilor vaccinale utilizate în Comunitatea Europeană, care pot fi utilizați în reacțiile simple de inhibare a hemaglutinării. Dat fiind că tulpini de virus din vaccinurile vii pot fi adesea izolate din eșantioanele de la păsări, sunt evidente avantajele pe care le prezintă identificarea lor rapidă de către laboratorul sanitar veterinar național. Acești anticorpi monoclonali pot fi obținuți de la Laboratorul Comunitar de Referință așa cum se face referire în art. 14 al prezentei norme sanitare veterinare, și sunt furnizați laboratoarelor sanitare veterinare naționale pentru confirmarea izolării de virusuri vaccinale. Laboratoarele sanitare veterinare naționale trebuie să prezinte toți agenții hemaglutinanți Laboratorului Comunitar de Referință.

3. Continuarea tipizării și caracterizării izolatelor

Laboratorul Comunitar de Referință trebuie să primească toate virusurile hemaglutinante de la laboratoarele sanitare veterinare naționale în scopul completării studiilor antigenice și genetice care vor permite înțelegerea mai bună a epidemiologiei bolii/bolilor din interiorul Comunității Europene, în cadrul competențelor și sarcinilor Laboratorului Comunitar de Referință.

Cap. 4

Teste rapide de identificare a virusului bolii de Newcastle la păsările vaccinate și identificarea anticorpilor la păsările nevaccinate

1. Identificarea virusului bolii de Newcastle

În diagnosticul infecțiilor la păsările vaccinate sunt utilizate diferite teste rapide care permit identificarea directă a antigenului bolii de Newcastle. În prezent se utilizează cel mai frecvent testele cu anticorpi fluorescenți pe secțiuni longitudinale din trahee și testele cu anticorpi cu peroxidază pe encefal. Nu există nici un motiv pentru care să nu poată fi aplicate și alte teste de detectare directă a antigenului în cazul infecțiilor cu virusul bolii de Newcastle. Inconvenientul constă în faptul că nu se poate realiza examenul tuturor locurilor potențiale de replicare a virusului bolii de Newcastle la păsările vaccinate. De exemplu, absența evidențierii virusului în trahee nu exclude replicarea sa în intestin. Nici o metodă directă de identificare a bolii de Newcastle nu este recomandată pentru a fi utilizată pentru diagnosticul de rutină al bolii de Newcastle, deși în circumstanțele specifice, astfel de teste pot avea un rol util.

2. Identificarea anticorpilor la păsările nevaccinate

Majoritatea laboratoarelor sanitare veterinare care execută diagnosticul bolii de Newcastle sunt familiarizate cu reacția de inhibare a hemaglutinării (IH), iar recomandările de mai jos se referă la acest test pentru măsurarea anticorpilor împotriva virusului. Testul de imunoabsorbție legată enzimatic ELISA poate fi utilizat cu succes pentru detectarea anticorpilor față de virus. Dacă se dorește utilizarea unui test ELISA la nivelul unui laborator sanitar veterinar județean, testul să fie controlat de laboratorul sanitar veterinar național.

a) Eșantioane

Eșantioanele de sânge trebuie să fie recoltate de la toate păsările pentru efectivele cu mai puțin de 20 de păsări și de la 20 de păsări pentru efectivele mai mari; aceasta duce la o probabilitate de 99% de a decela cel puțin un ser pozitiv, dacă 25% sau mai mult din păsările efectivului sunt pozitive, oricare ar fi mărimea efectivului. Pentru test este recomandat să se lase sângele să se coaguleze și să se recolteze serul.

b) Depistarea anticorpilor

Se recomandă testarea capacității eșantioanelor individuale de ser de a inhiba antigenul hemaglutinant al virusului bolii de Newcastle printr-un test standard de inhibare a hemaglutinării, așa cum este descris la capitolul 6 al prezentei anexe. În ceea ce privește utilizarea în testele de inhibare a hemaglutinării a 4 sau 8 unități de hemaglutinare, părerile sunt împărțite. Se pare că ambele soluții ar fi valabile și alegerea trebuie lăsată la latitudinea laboratoarelor sanitare veterinare naționale; totuși antigenul utilizat va afecta nivelul la care un ser este considerat pozitiv: pentru 4 unități hemaglutinante este considerat pozitiv serul al cărui titru este egal sau mai mare de 24, iar pentru 8 unități hemaglutinante, serurile al căror titru este egal sau mai mare de 23.

Cap. 5

Reacția de hemaglutinare (HA)

Reactivi

1. Tampon fosfat salin 0,05 M cu un pH cuprins între 7,0 și 7,42.

2. Se recoltează eritrocitele de la cel puțin 3 pui de găină liberi de germeni specifici patogeni; în absența acestora se recoltează sângele de la 3 păsări controlate regulat și recunoscute ca fiind libere de anticorpi contra virusului bolii de Newcastle și se pune într-un volum egal de soluție Alsever. Se spală eritrocitele de 3 ori cu tampon fosfat salin înainte de utilizare. Pentru un alt test este recomandată o suspensie de 1% (valoarea hematocritului volum/volum) în tampon fosfat salin.

3. Tulpina Ulster 2C al virusului bolii de Newcastle se recomandă pentru utilizarea ca antigen standard.

Metoda de lucru:

a) se distribuie câte 0,025 ml tampon fosfat salin în fiecare godeu al unei microplăci din material plastic; se utilizează cele cu fundul în formă de V;

b) se adaugă 0,025 ml suspensie de virus, adică lichid alantoidian în primul godeu;

c) se utilizează un dilutor de microtitrare sau se realizează diluții binare de la 1/2 la 1/4096 de virus, din godeu în godeu;

d) se adaugă 0,025 ml tampon fosfat salin în fiecare godeu;

e) se adaugă 0,025 ml eritrocite 1% în fiecare godeu;

f) se amestecă agitând ușor și se lasă în repaus la temperatura de 4° C;

g) se citesc plăcile după 30 - 40 de minute de la terminarea sedimentării martorilor. Se citesc prin înclinare plăcile pentru a observa prezența sau absența unui flux de hematii în formă de lacrimă; pentru godeurile în care nu a existat hemaglutinare fluxul va fi același ca în cele în care există celule martor, fără virus;

h) titrul hemaglutinant corespunde diluției celei mai mari care a determinat aglutinarea eritrocitelor. Această diluție este considerată ca având o unitate hemaglutinantă. O metodă mai precisă pentru determinarea titrului hemaglutinant constă în realizarea reacției de hemaglutinare cu virus provenind dintr-o gamă completă de diluții inițiale de tip 1/3, 1/4, 1/5, 1/6 etc. Această metodă este recomandată pentru prepararea precisă a antigenului destinat reacției de inhibare a hemaglutinării (vezi capitolul 6 al prezentei anexe).

Cap. 6

Reacția de inhibare a hemaglutinării

1. Reactivi (vezi capitolul 5 al prezentei anexe):

- a) tampon fosfat salin;
- b) lichid alantoidian conținând virus, diluat în tampon fosfat salin și având 4 sau 8 unități hemaglutinante/0,025 ml;
- c) eritrocite de pui, 1%;
- d) ser de pui martor negativ;
- e) ser martor pozitiv;

2. Metoda de lucru:

- a) se distribuie 0,025 ml tampon fosfat salin în toate godeurile unei microplăci din material plastic; godeurile au fundul în formă de V;
- b) se adaugă 0,025 ml ser în primul godeu al plăcii;
- c) se utilizează un microdilutor pentru realizarea diluțiilor duble din godeu în godeu;
- d) se adaugă 0,025 ml lichid alantoidian conținând 4 sau 8 unități hemaglutinante;
- e) se amestecă agitând ușor și se lasă în repaus placa la temperatura de 4° C pentru minimum 60 de minute sau la temperatura ambiantă pentru cel puțin 30 de minute;
- f) se adaugă 0,025 ml din suspensia de eritrocite în toate godeurile;
- g) se amestecă agitând ușor și se lasă în repaus la temperatura de 4° C;
- h) se citește după 30 - 40 de minute de la sedimentarea hematiilor martor. Se citește prin înclinarea plăcii pentru a se observa prezența sau absența unui flux în formă de lacrimă, care se înclină în același ritm cu godeurile martor care conțin numai hematii - 0,025 ml și tampon fosfat salin - 0,05 ml;
- i) titrul inhihohemaglutinant corespunde diluției celei mai mari de antiser care a determinat o inhibare completă a 4 sau 8 unități de virus; pentru fiecare test de inhibare a hemaglutinării trebuie să fie inclusă titrarea hemaglutinării pentru confirmarea numărului cerut de unități hemaglutinante;
- j) validarea rezultatelor depinde de obținerea unui titru mai mic de 23 în cazul folosirii a 4 unități hemaglutinante sau de 22 pentru 8 unități hemaglutinante, cu serul martor negativ și un titru al diluției imediat superioare sau inferioare titrului cunoscut al serului martor pozitiv.

Cap. 7

Testul indicelui de patogenitate intracerebrală

1. Lichidul alantoidian infectant, proaspăt recoltat, cu un titru hemaglutinant care trebuie să fie mai mare de 24, se diluează 1/10 într-o soluție salină izotonică sterilă (nu trebuie să fie utilizați anticorpi).

2. 0,05 ml din virusul astfel diluat se injectează intracerebral la fiecare dintre cei 10 pui de o zi (ex. la 24 de ore; 40 de ore după ecloziune). Puii trebuie să fi provenit din ouă obținute de la un efectiv liber de agenți patogeni specifici.

3. Păsările sunt examinate la intervale de 24 de ore, timp de 8 zile.

4. La fiecare examinare, fiecărei păsări i se acordă un punctaj: 0 = normal; 1 = bolnav; 2 = mort.

5. Indicele este calculat cum se arată mai jos:

Semne clinice	Ziua după inoculare (număr de păsări)								Total	Scor
	1	2	3	4	5	6	7	8		
Normal	10	4	0	0	0	0	0	0	14 x 0	= 0
Bolnav	0	6	10	4	0	0	0	0	20 x 1	= 20
Mort	0	0	0	6	10	10	10	10	46 x 2	= 92
									Total = 112	
Indexul este un scor intermediar pentru fiecare pasăre și pentru fiecare										
observație = $112/80 = 1,4$										

Cap. 8

Evaluarea capacității de formare a plajelor

1. De obicei cel mai bine este să se utilizeze a serie de diluții de virus, pentru a ne asigura că un număr optim de plaje sunt prezente pe placă. Diluții graduale, în TFS, de la 10⁻¹ la 10⁻⁷ ar trebui să fie suficiente.

2. Culturile unistratificate confluențe, de celule de embrioni de găină sau ale unei linii celulare potrivite (de exemplu Madin - Darby, de rinichi de bovine) sunt preparate în plăci Petri cu diametrul de 5 cm.

3. Se adaugă câte 0,2 ml din fiecare diluție conținând virus în fiecare din cele două plăci Petri și virusul este lăsat să fie absorbit timp de 30 de minute.

4. După spălarea de trei ori cu TFS, culturile infectate sunt introduse pe medii de cultură corespunzătoare conținând agar 1% greutate/volum și fie tripsină 0,01 mg/ml, fie fără tripsină. Este important să nu se adauge ser în mediul de cultură.

5. 72 de ore de incubare la 37° C, plajele ar trebui să ajungă la o mărime suficientă. Ele se pot vizualiza mai bine prin îndepărtarea mediului de agar și prin colorarea culturii celulare cu cristale violet (0,5% gr/v) în 25% v/v etanol.

6. Toate virusurile trebuie să dea plăci curate când sunt incubate în prezența tripsinei în mediul de cultură. Când tripsina lipsește din mediul de cultură, numai virusurile patogene pentru puii de găină vor produce plaje.

Anexa Nr. 4

la norma sanitară veterinară

*** Abrogată prin O. nr. 7/2010

Anexa Nr. 5

la norma sanitară veterinară

LABORATORUL VETERINAR COMUNITAR DE REFERINȚĂ PENTRU BOALA DE
NEWCASTLE

Denumirea laboratorului: Laboratorul Veterinar Central

New Haw

Weybridge Surrey KT 15 3 NB

Marea Britanie

Anexa Nr. 6

la norma sanitară veterinară

Boala de Newcastle

- Porumbei voiajori
- Păsări ținute în captivitate

1. Adresa:

- volierei de porumbei:

- exploatației:

2. Numele și adresa/adresele proprietarului/propietarilor:

.....

.....

3. Suspiciunea prezenței bolii de Newcastle:

a) data:

b) motivul:

c) numărul de:

- porumbei existenți când boala a fost suspicionată:

- păsări ținute în captivitate:

4. Confirmarea bolii de Newcastle:

a) data:

b) confirmată prin:

c) semne clinice observate în momentul confirmării:

5. Statusul vaccinării în efectiv la momentul suspectării bolii:

.....

6. Impunerea restricției de transport pe data de:

7. Suspendarea restricției de transport pe data de:

8. Numărul de efective situate pe o rază de 1 km în jurul volierei de porumbei sau al exploatării la care se face referire la pct. 1:

Anexa Nr. 7

la norma sanitară veterinară

CRITERII MINIME PENTRU PLANURILE DE CONTINGENȚĂ

Planurile de contingență trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele criterii:

1. constituirea unui centru de criză la nivel național, care să coordoneze toate măsurile de control în România;
2. furnizarea unei liste cuprinzând centrele locale de control al bolii care dispun de posibilitățile adecvate pentru a coordona măsurile pentru controlul bolii la nivel local;
3. furnizarea de informații detaliate cu privire la personalul implicat în aplicarea măsurilor de control, abilitățile și responsabilitățile lor;
4. fiecare centru local de control al bolii trebuie să fie în măsură să contacteze rapid persoanele sau organizațiile implicate în lichidarea focarului;
5. echipamentele și materialele trebuie să fie disponibile pentru efectuarea corespunzătoare a măsurilor de control al bolii;
6. furnizarea de informații detaliate cu privire la măsurile ce se vor lua atunci când infecția sau contaminarea este suspionată sau confirmată, inclusiv metodele propuse pentru distrugerea carcaselor;

7. trebuie să fie stabilite programe de instruire pentru menținerea și dezvoltarea abilităților în domeniul procedurilor administrative;

8. laboratoarele de diagnostic trebuie să aibă spații pentru examinarea post-mortem, echipamentele necesare pentru examenul serologic, histologic etc. și trebuie să mențină capacitățile pentru diagnosticul rapid; trebuie să se întocmească planuri pentru transportul rapid al probelor;

9. furnizarea de detalii cu privire la cantitatea de vaccin contra bolii de Newcastle estimată ca fiind necesară în eventualitatea reinstaurării vaccinării de urgență;

10. trebuie să fie elaborate de dispoziții pentru a asigura competențele legale necesare pentru implementarea planurilor de contingență.
